

2020 04 22

Tekst bij de videoboodschap

Beste mensen, lieve Exodianen,

Eerlijk gezegd begin ik het bijna gezellig te vinden om bij jullie op bezoek te komen met deze videoboodschappen. Ik kom graag langs, drink op afstand een kopje koffie mee, en ga na een paar minuten weer weg. Je kunt terugkijken, als je dat wilt, en dat betekent dat ik net zo vaak bij jou op bezoek kom, als je zelf maar wilt. Gezellig!

En de eerlijkheid gebiedt ook om te zeggen, dat ik op deze manier bij veel meer mensen thuis kan komen dan anders. Als ik normaal gesproken in één week bijvoorbeeld 10 mensen of gezinnen zou bezoeken, is dat al heel veel. Maar nu? Nu kom ik bij honderden mensen tegelijk langs. Het is eenrichtingsverkeer, dat weet ik heel goed. Ik praat, en er praat niemand terug. Maar ach, er zijn ook best wel veel mensen die op de video's reageren, dus het is ook best wel een kwestie van heen-en-weer.

Gisteren heeft de minister-president aangekondigd, dat er maar bar weinig gaat veranderen de komende weken. De kinderen mogen weer naar school en ze mogen weer gaan sporten. Veel meer is het niet. En wij, volwassenen, ouderen, senioren, wij blijven net zo opgesloten als de afgelopen weken. En dat duurt nog tenminste een maand. En ik vind het allemaal vreselijk. Alle mooie dingen die we meemaken, doen het gebrek aan onderling contact, het gebrek aan een gesprek waarbij je elkaar kunt aankijken, het gebrek aan een knuffel of een hand op de schouder niet te niet.

Ik mis jullie, we missen elkaar. Zo simpel is het. Maar het is even simpel om te zeggen, dat we het met elkaar moeten meemaken, en elkaar door deze narigheid heen moeten helpen.

De discipelen waren gaan vissen, nadat ze van de opstanding van Jezus gehoord hadden. Zondag meer daarover, maar voor dit moment vind ik het heerlijk om vast te stellen dat ook zij met hun gedrag geen raad wisten in de bizarre dingen die ze meegemaakt hadden. Jezus dood, Jezus opgestaan, Jezus gezien en gehoord, Jezus weer weg, het leven lag al op z'n kop, en het wordt per dag gekker.

Ze gaan maar doen wat ze gewend zijn. Maar dat helpt voor geen meter. Ze doen het gewoon verkeerd. En Jezus ziet dat. Hé, zegt Hij, terugkeren naar het oude en vertrouwde werkt niet. Je zult het echt over een andere boeg moeten gooien. Werp het net uit aan de andere kant. Nou, je moet het ter voorbereiding op zondag alvast maar even lezen in Johannes 21.

Je kunt niet zomaar het oude leven oppakken na zulke intensieve gebeurtenissen. Dat zal voor ons ook gelden, verwacht ik. En eerlijk gezegd hóóp ik het ook. Ik hoop echt dat deze crisis ons iets nieuws brengt, ook als gemeente. De voortekenen zien er goed uit. Er gebeurt veel, veel nieuws, en veel moois. En dat is goed. Dat moeten we vasthouden.

Churchill moet ooit gezegd hebben: 'Never waste a crisis'. Laat deze crisis niet onbenut – leer er iets van en doe er iets mee.

Het moet radicaal anders, dat zegt Jezus: werp je net uit aan de andere kant. Ik vind dat één van de meest revolutionaire uitspraken die je je kunt bedenken. Blijf niet staren op wat vroeger was, er gaat iets nieuws beginnen.

En dan denk je, en dan zit je in de geïsoleerde huiskamer. Volgens de regering zijn we

allemaal zo ongeveer melaats. We mogen elkaar niet meer aanraken, en als je je handen niet desinfecteert voordat je bij de supermarkt een winkelwagentje pakt, word je als massamoordenaar aangemerkt. Waar is er dan in Gods naam plaats voor iets nieuws, en voor iets wat het oude zo meteen kan verdrijven? (Of kunnen we daar alvast mee beginnen?)

Het antwoord is natuurlijk 'Ja!' Hoe het nieuwe eruit gaat zien? Ik heb er wel ideeën over, maar ik zal niet op de zaken vooruit lopen. Eerst maar een intelligente opheffing van deze intelligente lockdown afwachten.

Ik zie voor me niet alleen overvolle kerkzalen, misschien twee diensten op een ochtend. En ik zie overvolle adresboekjes, zowel fysiek als digitaal. Ik zie overvolle zalen bij alle activiteiten die we met elkaar organiseren, misschien niet eens omdat het onderwerp of de spreker zo interessant is, maar simpelweg omdat we elkaar dan weer eens zien, zonder de stress van het één of andere rotvirus.

Het net aan de andere kant! Zondag lezen we het hele verhaal, en ik zal er wat opmerkingen bij maken. Misschien vertel ik er in de komende Rondzendbrief of videoboodschap nog meer over, maar houd dit vast: het net aan de andere kant. Er is nog van alles mogelijk, alles kan en moet anders, en dat leidt alleen maar tot overvolle netten, net zoals in het verhaal van komende zondag!